

Ignacy Krasicki

SATYRY

- Podstawowe informacje o lekturze (czas i miejsce akcji, problematyka itd.)
- zagadnienia na maturę i sprawdzian
- quiz sprawdzający wiedzę

SATYRY

Ignacy Krasicki

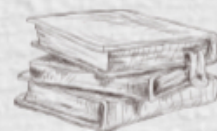
• Geneza utworu

Pierwszy zbiór satyr Krasickiego ukazał się w 1779 roku. Autor realizował w nim postulaty epoki: moralną edukację czytelnika za pomocą zabawy.

• Gatunek

Satiry cieszyły się dużą popularnością w epoce oświecenia, ze względu na swój oralizatorsko-dydaktyczny charakter. W przeciwieństwie do bajek, które posługiwały się uniwersalnymi schematami i alegoriami, postacie satyr były osadzone w konkretnych realiach. Cechy satyry:

- karkatura, groteska, dowcip
- odzwierciedlenie obyczajowości epoki
- ironia i krytyka
- piętnowanie ludzkich błędów i postaw
- funkcja moralizatorska i dydaktyczna

• O autorze

Ignacy Krasicki żył w latach 1735-1801. Był biskupem warmińskim. Nosił miano "księcia poetów". W swoich utworach realizował założenia oświecenia, a jego dzieła słynęły z dydaktycznego charakteru. Krasicki był współpracownikiem księcia Stanisława Augusta i współzałożycielem czasopisma "Monitor".

• Typy bohaterów w satyrach Krasickiego

Bohater	Charakterystyka
Żona modna	Bezkrytycznie naśladuje zagraniczną modę żyje ponad stan jej życie polega na ciągłej zabawie
Pijaczysko	Odporny na pouczenia; cierpiący zarówno z powodu braku trunku jak i nadużycia alkoholu; nie zna umiaru
Sarmata	Egoistyczny; przeciwnik reform; zankiety na inne kultury i wyznania; konserwatysta; zarozumiały.

SATYRY

Ignacy Krasicki

- **Streszczenie wybranych bajek**

Tytuł	Opracowanie i interpretacja
Żona modna	Utwór stanowi dialog między dwoma szlachcicami: Piotrem i jego przyjacielem. Piotr narzeka na swoje niedawno zawarte małżeństwo, ujawniając zachowania swojej żony. Narrator komentuje jej sposób ubierania się, urządzania mieszkania, czy gusta kulinarne i rozrywki. Jej ciągłe potrzeby są powodem niekończących się wydatków. Nieszczęśnik znalazł się w tej sytuacji na własne życzenie: ożenił się z kobietą nie ze względu na uczucie, lecz na korzyści finansowe. Autor krytykuje w satyrze zawieranie małżeństw z pobudek finansowych, a także bezmyślne uleganie modzie i naśladowanie trendów zza granicy, kosmopolitanizm.
Pijaństwo	Satyra jest dialogiem dwóch przyjaciół. Jeden z nich skarży się na ból głowy spowodowany alkoholem, którego nadużył na imieninach żony. Drugi rozmówca krytykuje pijaństwo, wymienia negatywne konsekwencje nadużywania trunków. Jego morały są jednak nieskuteczne: cierpiący przyjaciel odpowiadając na pytanie, dokąd się udaje, odpowiada, że po wódkę. Autor piętnuje w utworze pijaństwo.
Do króla	Utwór ma formę listu do króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Wyliczone zostają winy i wady władcy: jest królem elekcyjnym, a jego władza nie pochodzi z powiązań dynastycznych, jest otwarty na ludzi wyznających inne poglądy, jest młody, a nie stary i doświadczony, ceni sobie sztukę i otacza się artystami, Przywary te są tak naprawdę zaletami, a skrytykowana została szlachta. Narrator skontestował zacofanego sarmatę i człowieka oświeconego.

